

Brussel, 5.10.2015
COM(2015) 493 final

2013/0246 (COD)

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT

**overeenkomstig artikel 294, lid 6, van het Verdrag betreffende de werking van
de Europese Unie**

over het

**standpunt van de Raad inzake de vaststelling van een richtlijn van het Europees
Parlement en de Raad betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen,
houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en van Richtlijn 2011/83/EU
van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Richtlijn 90/314/EEG
van de Raad**

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT

overeenkomstig artikel 294, lid 6, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

over het

standpunt van de Raad inzake de vaststelling van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad

1. ACHTERGROND

Toezending van het voorstel aan het Europees Parlement en de Raad 9 juli 2013
COM(2013) 512 final, 2013/0246 (COD)

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité 11 december 2013
INT/710 - CES5087-2013

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing: 12 maart 2014

Indiening van het gewijzigd voorstel: n.v.t.

Vaststelling van het standpunt van de Raad: 18 september 2015

2. DOEL VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE

Met het voorstel wordt beoogd de vigerende regelgeving inzake pakketreizen, die momenteel in Richtlijn 90/314/EEG is opgenomen, te moderniseren. De opname van op maat gesneden combinaties van reisdiensten – met name online aangekochte – in de werkingssfeer van de nieuwe richtlijn moet de rechtszekerheid en de transparantie voor zowel reizigers als ondernemingen vergroten, de schade voor de consument als gevolg van dergelijke combinaties verminderen en zorgen voor billijker concurrentie tussen reisondernemingen.

Of een combinatie van reisdiensten kan worden aangemerkt als een pakketreis – met volledige bescherming – in tegenstelling tot een geassisteerd reisarrangement – met beperkte bescherming bij insolventie – of één reisdienst, hangt af van de manier waarop de boeking van de betrokken diensten aan de reiziger wordt gepresenteerd. Er is bijvoorbeeld sprake van een pakketreis in het geval van één overeenkomst betreffende alle diensten, één boekingsprocedure of een gezamenlijke prijs of totaalprijs. Tegelijkertijd moeten de reizigers duidelijke informatie krijgen over de aard van het reisproduct dat hun wordt aangeboden en over de bescherming die zij mogen verwachten.

Voorts beoogt het voorstel grensoverschrijdende transacties door middel van verdergaande harmonisering te vergemakkelijken en voorziet het uitdrukkelijk in een mechanisme voor

wederzijdse erkenning van bescherming bij insolventie. Ook moet het voorstel ondernemingen verlossen van onnodige nalevingskosten die voortvloeien uit bepalingen die door het digitale tijdperk achterhaald zijn (zoals kosten naar aanleiding van verplichte informatieverstrekking via brochures).

Een andere doelstelling bestaat erin juridische lacunes in de consumentenbescherming op te vullen, bijv. aan de hand van aanvullende rechten om een overeenkomst op te zeggen en striktere regels voor prijsstijgingen.

Geraamd wordt dat de nieuwe richtlijn op de EU-reismarkt tot een verdubbeling van het aandeel beschermde reizen zal leiden – van 23 % tot 46 %. Het voorstel heeft tot doel om via een betere bescherming van consumenten die online reiscombinaties kopen, het consumentenvertrouwen te versterken, en kan indirect bijdragen tot het streven van de Commissie om een forse stimulans aan de digitale eengemaakte markt te geven.

3. OPMERKINGEN OVER HET STANDPUNT VAN DE RAAD

Het standpunt van de Raad weerspiegelt het politieke akkoord dat het Europees Parlement en de Raad na informele trilogieën op 5 mei 2015 hebben bereikt en dat op 28 mei 2015 is bekrachtigd door de Raad Concurrentievermogen.

Dit akkoord stemt overeen met de doelstellingen van het voorstel van de Commissie en kan dan ook op de steun van de Commissie rekenen.

De gedifferentieerde aanpak ten aanzien van pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen (in het voorstel van de Commissie "geassisteerde reisarrangementen" genoemd) blijft overeind in het akkoord. Het akkoord raakt niet aan de inhoudelijke invulling van de definitie van pakketreizen en het daaraan verbonden beschermingsniveau, maar houdt wel enkele aanpassingen in van de definitie van gekoppelde reisarrangementen en de bescherming bij insolventie voor reizigers die dergelijke arrangementen kopen. De transparantie voor de reiziger wordt in het akkoord verder versterkt door middel van de toevoeging van verplichte informatieformulieren.

Volgens het standpunt van de Raad is het duidelijk dat de nieuwe richtlijn gebaseerd zal zijn op volledige harmonisering, met een paar beperkte uitzonderingen op grond waarvan lidstaten, vanwege verschillen in juridische traditie of aanpak, aan andere oplossingen kunnen vasthouden. Het betreft hier met name de mogelijkheid om naast de organisatoren ook de doorverkopers aansprakelijk te stellen voor de uitvoering van een pakketreis, of om te voorzien in een herroepingsrecht voor buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten, maar niet voor online of andere op afstand gesloten overeenkomsten.

Door de regels inzake contractuele aansprakelijkheid op bepaalde punten te verduidelijken en oplossingen voor gevallen van non-conformiteit bij de uitvoering van de overeenkomst aan te reiken, zal de bescherming van de consument erop vooruitgaan, terwijl de uitvoerige criteria voor de regelingen inzake bescherming bij insolventie ervoor moeten zorgen dat de daadwerkelijke bescherming die op grond van de regelgeving van de lidstaten wordt geboden, beter vergelijkbaar wordt – waardoor de basis voor wederzijdse erkenning wordt versterkt.

Het akkoord verplicht de Commissie om uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn al verslag uit te brengen over onlineboekingen bij verschillende verkooppunten en met name over artikel 3, punt 2, onder b), v), van het ontwerp. Aangezien de richtlijn dan pas kort van toepassing is, zal het voor de Commissie een uitdaging worden aan deze verplichting

te voldoen. De Commissie begrijpt evenwel dat deze oplossing noodzakelijk was om een akkoord tussen Raad en Parlement mogelijk te maken, en vindt deze dan ook aanvaardbaar.

4. CONCLUSIE

De Commissie staat achter de resultaten van de interinstitutionele onderhandelingen en kan bijgevolg het standpunt van de Raad in eerste lezing aanvaarden.